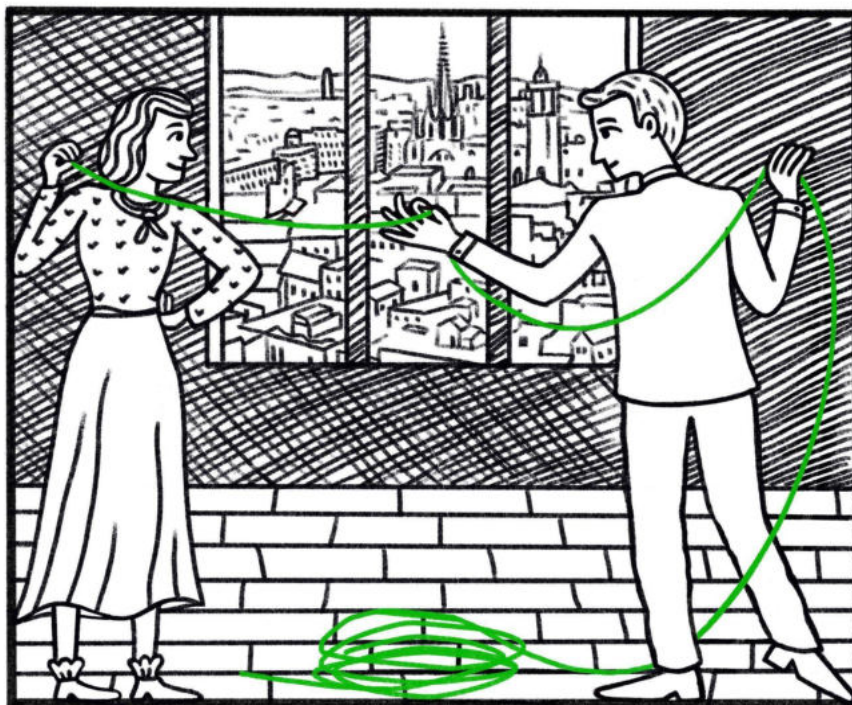

una acció de:

Aparadors Artístics

«Botiguers i artistes et conviden
a descobrir el Barri Gòtic»

del 12 de maig al 3 de juny de 2023

· Dossier de premsa ·

una producció de:

amb el suport de:

Finançat amb
impost turístic

Ajuntament de
Barcelona

Vint artistes i vint botiguers i botigueres et conviden a descobrir el Barri Gòtic

"Aparadors artístics" és un projecte impulsat per Barna Centre, la Federació de Comerciants del Barri Gòtic, un teixit comercial de gairebé un miler d'establiments comercials a cel obert en el nucli històric de Barcelona que aglutina una vintena d'associacions. El projecte amplia el potencial d'una iniciativa engegada el 2022 per la publicació cultural Hänsel* i Gretel* i compta amb el suport de la Regidoria de Turisme i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona.

Una vintena d'artistes de renom internacional amb inscripció barcelonesa i clara vocació cívica ocupen del 12 de maig al 3 de juny els aparadors de vint establiments singulars del Barri Gòtic per fer reviure el diàleg entre artistes i comerciants.

Hi participen els establiments: Accent Created Diamonds, Antiguitats Olga de Sandoval, Atelier De Ballerinas, Casa Jornet, Conesa, Espai Quera, Fargas Xocolateria, Fly Shop Salmon 2000, Fortune Cat, Joieria Petritxol, Joieria Sant, Marcs Petritxol, Miret 1919, Restaurant Immersió, Rossana de la Riva, Sala Parés, Up Headwear, Vamvaki, Villa del Arte i YellowKorner.

En aliança amb els i les artistes: Didier Lourenço, Gino Rubert, Guillem Trius, Jacint Todó, Jaime Pitarch, Jaime Serra, Joan Fontcuberta, Laia Noal, Lara Fluxà, Lluís Lleó, Marcos Cárdenas, Mari Ito, Mercedes Pimiento, Miguel Rasero, Núria Güell, Pedro Torres, Pep Agut, Perico Pastor, Rosa Tharrats i Stella Rahola.

La iniciativa “Aparadors Artístics” neix de la voluntat de potenciar la importància dels aparadors com a espais comercials i de diàleg amb la ciutadania. Per això, proposa una vintena d'intervencions artístiques realitzades per artistes de renom en diferents aparadors del Barri Gòtic. L'objectiu d'aquestes aliances és contribuir a la recuperació tant econòmica com anímica de la ciutat.

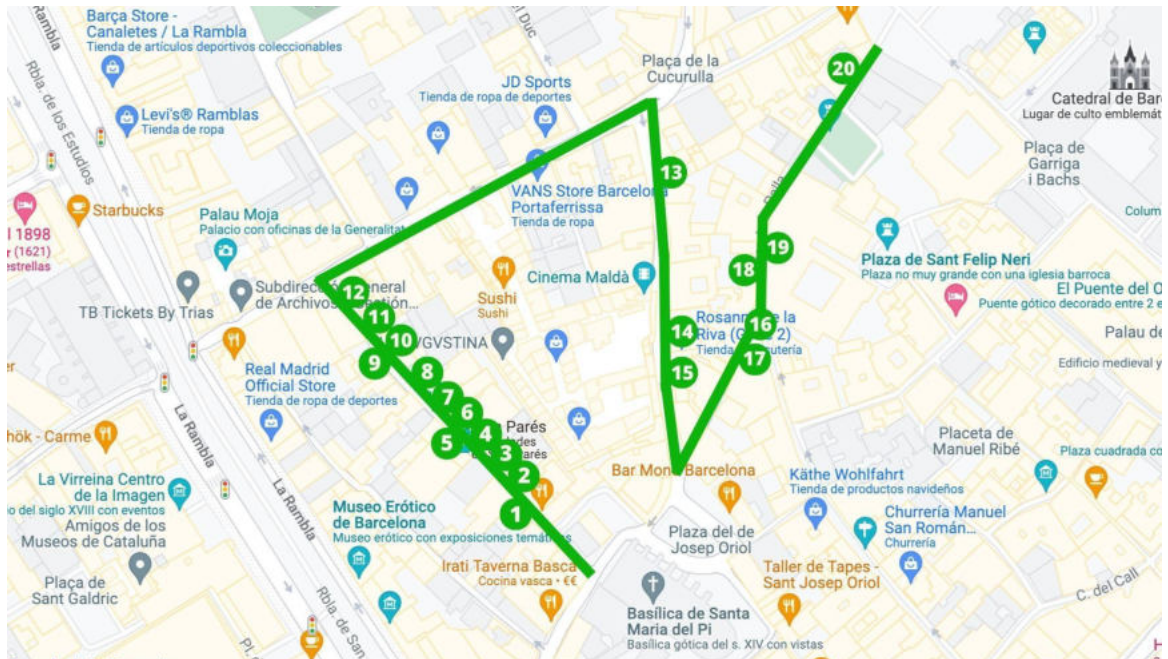
Amb aquesta acció recuperem l'esperit de *L'Auca del Senyor Esteve*, on Santiago Rusiñol presenta la conciliació de dos mons aparentment irreconciliables: el botiguer sensat amb voluntat de ferro que aixeca les seves persianes cada dia i l'artista bohemí. Així, Aparadors artístics vol contribuir als vincles entre comerciants, artistes i ciutadans.

Per a més informació podeu contactar a:

Gisela Chillida gisela@hanseligretel.cat / 666 99 47 10

Trobareu també tota la informació al web www.aparadorsartistics.com

Ruta Aparadors Artístics

- 1 Sant Joieria (c/ Petritxol 1)**
Eduard Sant amb Pep Agut
- 2 Espai Quera (c/ Petritxol 2)**
Cristina Martínez Lores i Raimon Quera amb Stella Rahola
- 3 Marcs Petritxol (c/ Petritxol 4)**
Jordi Batlle amb Didier Lourenço
- 4 Miret 1919 (c/ Petritxol 6)**
Rosa Farré amb Mercedes Pimiento
- 5 Sala Parés (c/ Petritxol 5)**
Joan Anton Maragall amb Marcos Cárdenas
- 6 YellowKorner (c/ Petritxol 8)**
Ari Gardiazabal amb Guillem Trius
- 7 Conesa Papereria (c/ Petritxol 10)**
Joaquim Conesa amb Joan Fontcuberta
- 8 Fly Shop Salmon 2000 (c/ Petritxol 12)**
Carles Verdaguer amb Jaime Serra
- 9 Up Headwear (c/ Petritxol 13)**
Mònica González amb Rosa Tharrats
- 10 Joieria Petritxol (c/ Petritxol 16)**
Mari Carmen Márquez amb Núria Güell

- 11 Accent Created Diamonds (c/ Petritxol 17)**
Carles Tubella i Àlex Riu amb Gino Rubert
- 12 Atelier de Ballerinas (c/ Petritxol 18)**
Judith Levvero amb Perico Pastor
- 13 Fargas Xocolateria (c/ del Pi 16)**
M. Jesús Lorés amb Lara Fluxà
- 14 Rossana de la Riva (c/ del Pi 8)**
Rossana de la Riva amb Jacint Todó
- 15 Vamvaki (c/ del Pi 6)**
Asha Punjabi amb Laia Noal
- 16 Casa Jornet (c/ de la Palla 10)**
Ferran Jornet amb Lluís Lleó
- 17 Antiguitats Olga de Sandoval (c/ Banys Nous 21)**
Olga de Sandoval amb Jaime Pitarch
- 18 Restaurant Immersió (c/ de la Palla 13)**
Paula Schroeder Darnes amb Pedro Torres
- 19 Villa del Arte (c/ de la Palla 10)**
Bert Van Zetten amb Mari Ito
- 20 Fortune Cat (c/ de la Palla 33)**
José Juan Pérez-Solero amb Miguel Rasero

1. Eduard Sant amb Pep Agut

Sant Joieria (c/ Petritxol 1)

Història del comerç

Amb aquesta arriben a la tercera generació de joiers, una fita gens fàcil d'aconseguir tenint en compte els temps que corren. Són noranta anys d'experiència on, entre d'altres, destaca la seva preferència pels òpals, unes pedres que ens emmirallen com els reflexos de l'aigua. A dins, hi trobareu joies dissenyades per ells mateixos, amb pedres sempre naturals. Destaca també la meravellosa col·lecció de joies inspirades en grans mestres de l'art contemporani: Tàpies, Matisse, Rothko, Barceló...

Avui dia, podem descobrir l'estil propi dels dissenys d'Eduard i Mercè Sant Corominas, fills de Ramon Sant, que als anys 1970 agafen definitivament el relleu del negoci i en l'actualitat comparteixen la seva vocació creativa i comercial amb una tercera generació, la de Caroline i Eduard Sant Chalois. Tot va començar amb Ramon Sant Mercader, qui en un marc d'inestabilitat política, s'inicià en el món de la joieria junt amb els seus cosins Alfons i Rafel Serrahima. Es tracta d'una joieria que trencà amb l'estètica carregada de l'època i impactà per la puresa de les seves línies i per la seva sofisticació. Actualment, s'autodefineixen com a romàntics pel repte que suposa desmarcar-se de l'estandardització que impera en el món de la joieria. Sant és la fusió entre el pes de l'experiència i l'emoció de la contínua creació, sempre des de la romàntica òptica de la fidelitat absoluta als materials nobles i els seus principis.

Qui és Pep Agut?

Partint de la seva doble formació a la pràctica de la pintura i la fotografia, Pep Agut enfoca molt d'hora el seu interès en els problemes de la representació, el paper de l'artista i el lloc de l'art. Entenent l'espai de l'art com l'espai públic per excel·lència més enllà de tota condició epocal o cultural particular i preocupat per la posada en circulació de les produccions artístiques i els modes de producció de sentit, Agut desenvolupa un complex i personal procés de treball permet imbricar el projecte estètic amb el seu posicionament polític. Pep Agut treballa en els seus projectes desplegant la recerca sobre un ampli repertori

de tècniques, mitjans i conceptes per sotmetre a estudi les idees del seu interès durant llargs períodes de temps abordant qüestions relatives a la representació o el llenguatge, l'arquitectura, per exemple.

Pep Agut

Meridiano de Madrid: sueño y mentira

2021

Guix

Conjunt. Mides variables

El títol fa referència a dos aspectes crucials. D'una banda, tenim el “meridià de Madrid”. A l'octubre del 1884 es va celebrar a Washington una conferència internacional en què es va aprovar l'establiment d'un universal meridià únic de referència, tangent amb la posició del Reial Observatori de Greenwich. La sobirania i la magnitud de l'Imperi britànic sota el regnat de Victòria d'Anglaterra imposaven aquesta elecció unànime i lògica. Tot i que Espanya va haver de votar a favor d'aquesta resolució, aquell mateix any, el cartògraf, editor i gravador José Reinoso va configurar el seu *Atlas Geogràfic Universal* ajustat al tan exigit, però sempre frustrat meridià 0° de Madrid (3° 41' 16" a l'oest de Greenwich, 14 minuts i 41 segons per davant d'aquell), menyspreant explícitament el consens internacional.

Aquest meridià de Madrid va ser pres també com a referència al catàleg de l'Exposició General de les Illes Filipines, inaugurada el 1887. El desastre del 1898 va fer del tot insostenible un meridià propi; no obstant això, el 1942, Espanya, per decisió de Francisco Franco, adopta finalment el fus horari del meridià de Berlín, pel qual encara es regeix avui dia.

2. Cristina Martínez Lores i Raimon Quera amb Stella Rahola

Espai Quera (c/ Petritxol 2)

Història del comerç

La Llibreria Quera va obrir les portes al carrer de Petritxol el 1916. Des de llavors quatre generacions de la família s'han dedicat al negoci. En els inicis d'aquest establiment la llibreria es dedicà a l'activitat editorial literària concretament de teatre. S'anomenà llavors L'Escon i s'hi venien les publicacions pròpies i obres d'arreu de Catalunya. No va ser fins al 1937 que l'establiment, veient el buit literari en l'àmbit de muntanya, començà a especialitzar-se i esdevé un referent en la cultura muntanyenca de la ciutat. Des de llavors molts clients s'han apropat a l'establiment per trobar-hi orientació i el coneixement i la confiança presents a la llibreria generació rere generació. El 2016 la llibreria va a celebrar els 100 anys de vida amb una exposició sobre la història de l'establiment i de la saga familiar.

El 2019 la Llibreria es reinventa i entra en una nova fase obrint un restaurant a la rebotiga, curiosament a l'espai on antigament ocupaven el menjador i cuina de l'antiga vivenda familiar, afegint a la seva oferta de llibres una nova temàtica: la narrativa viatgera. En el nou Espai Quera, el visitant hi trobarà plats de productes locals de qualitat i un ampli celler pensat per els paladars més exigents a més d'un variat calendari d'activitats com ara tastets, cates, maridatges i també xerrades, presentacions de llibres i novetats editorials.

Qui és Stella Rahola?

Llicenciada en arquitectura per l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona (UPC) i graduada en escultura per l'Escola Massana, l'obra de Stella Rahola reformula, a través

d'un continu estudi de tècniques, la resistència i els límits de materials tan maleables i sensibles com són la porcellana i el vidre.

D'aquesta manera, a través de l'exploració, les seves peces es converteixen en construccions que transmuten en els límits del que és forma i el que no, dispersant-se en l'aire i adquirint volums que els fan cobrar una nova vida. La resistència cercada es rebel·la, doncs, en forma d'eclosió, com si l'objecte resultant quedés suspès en l'aire en un intent d'immortalitzar com una imatge congelada, el zenit de la seva bellesa absoluta i per tant manifestant-se en un punt d'equilibri total.

Stella Rahola

El Plat del Passat Demà

2023

Polpa de paper, tinta, fertilitzant per cultius i ossos de pollastre

55 x 55 cm

3. Jordi Batlle amb Didier Lourenço

Marc Petritxol (c/ Petritxol 4)

Història del comerç

La història de Marc Petritxol està estretament lligada al carrer Petritxol. En Jordi és, gairebé literalment, fill d'aquest particular carrer. La mare treballà durant anys de secretària de direcció a la Sala Parés. El pare, als catorze anys començà com a aprenent en alguns dels comerços del carrer Petritxol. No és d'estranyar que fos precisament aquí on es van conèixer i enamorar. El pare, Eduard Batlle Mongay, acabà convertint-se en una figura rigorosa i respectada dins el món del galerisme català, amb una experiència de més de cinquanta anys a la Sala Parés.

Amb aquests antecedents, la dedicació d'en Jordi ve tant de família com per vocació personal. Va ser fa trenta anys, l'any 1991, quan es van establir definitivament pel seu compte. Des dels anys setanta, van fixar, primer la segona residència i després la vivenda a Sant Cugat, on hi resideixen actualment. Allà hi van obrir el negoci amb què sempre havien somiat i que l'any 98 va prendre forma definitivament de galeria d'art, "un espai plantejat per passar-nos-ho bé, que no només hi hagués la pressió del negoci". Van animar-se a posar en comú l'experiència professional adquirida en diferents activitats: recerca, restauració, edició d'obra gràfica, disseny gràfic, emmarcament i galerisme pròpiament dit. Aquell any iniciaren un cicle d'exposicions que s'allarga fins al dia d'avui. Actualment, treballen amb una trentena d'artistes que segueixen una línia bàsicament figurativa, sense oblidar els corrents actuals i més fresques: els germans Moscardó, Eduard Arranz-Bravo, Serra de Rivera, Leticia Feduchi o Sok Kan Lai.

Qui és Didier Lourenço?

Els seus orígens com a artista es troben a l'estudi de litografia del seu pare, Fulvio, on va començar a treballar com a artista a una edat primerenca. Allà va aprendre tot sobre la litografia i va començar a desenvolupar les seves primeres pintures a l'oli, alhora que entra en contacte amb alguns dels principals artistes catalans de finals dels 80 i principis dels 90 com Josep Maria Subirachs, Francesc Artigau Josep Pla-Narbona, Javier Montesol, Josep Guinovart, Jordi Alomà, Rafael Bartolozzi Lozano [ca], Perico Pastor i Bodmer [ca], Simo Buson, Montserrat Gudiol, Javier Mariscal, o Joan Pere Viladecans. Amb aquestes influències, Lourenço, artista autodidacte, va començar a definir el seu estil creatiu i molt personal.

Didier Lourenço

FACE

2017

oli sobre tela

200 x 200 cm (quadríptico)

4. Rosa Farré amb Mercedes Pimiento

Miret 1919 (c/ Petritxol 6)

Història del comerç

Empresa fundada per Felix Miret a la ciutat de Mèxic a finals del s.XIX. Ja instal·lat a Barcelona, el 1919 funda la Impremta Miret, al carrer València amb Passeig de Sant Joan. L'any 1936 amb el seu germà Rafael obre la botiga Miret al carrer Petritxol núm. 7 de Barcelona, dedicant-se a la venda a l'engròs i al detall dels seus fabricats i convertint-se en un referent durant tots aquests anys en articles com estampes, postals de vistes i religioses, làmines, christmas... Durant l'any d'inauguració de la botiga esclata la guerra civil a Espanya i per prudència i per salvaguardar el negoci, a la botiga s'ofereixen caixes amb herbes medicinals (camamilla, til·la,...) deixant a la rebotiga la resta dels articles. Finalitzada la contesa i després d'haver mort el seu fundador, el seu Germà Rafael Miret es va fer càrrec del negoci; a aquest li van succeir les seves Germanes Emilia i Catalina fins el febrer de 1968; en aquesta data el seu nebot Luís Olivé i el seu fill Luis van comprar el negoci a la família. Després de la mort el 1972 de Luis Olivé, el seu fill Luis va prendre la direcció de l'empresa. Aquest últim és qui actualment ha cedit la propietat del negoci a les seves filles que han creat la societat Miret 1919 sl amb la seva direcció a una de les seves filles Rosa Olivé.

L'abril del 2022 es van traslladar al carrer Petritxol nº6. En l'actualitat amb independència de seguir mantenint com en els seus orígens la venda a l'engròs i al detall de postals, christmas, làmines... s'han incorporat nous articles de regal com jocs de taula, àlbums de fotos, així com una nova secció dedicada a articles de per a celebracions, com tovallons, plats, estovalles.. per tal d'anar ajustant-nos a les noves demandes dels nostres clients.

Qui és Mercedes Pimiento?

La seva feina se centra a investigar la manera com ens relacionem amb els espais que habitem, prestant especial atenció als processos de construcció i fabricació mitjançant els quals definim el nostre entorn. Sovint l'arquitectura, l'urbanisme o el paisatge apareixen com

a tema principal o punt de partida, entesos com a resultat i contenidors d'una sèrie de processos socials, econòmics, culturals i materials.

Els seus projectes acostumen a estar lligats a llocs concrets, ja través de diferents mitjans —com l'escultura, la instal·lació, el vídeo o la fotografia— plantegen una sèrie d'assajos o registres de la composició i la història material que els constitueix.

Mercedes Pimiento

Sense títol (del projecte *Arquitectures terminals*)

2020

Resina de pi, poliuretà, cera d'abella, cera vegetal, parafina i làtex

Conjunt. Mesures variables

5. Joan Anton Maragall amb Marcos Cárdenas

Sala Parés (c/ Petritxol 5)

Història del comerç

Cap altra galeria pot dir que ha sobreviscut a tres pandèmies –el còlera, la grip espanyola, la covid-19–, una guerra civil –la del 36– i vàries crisis econòmiques. I es que estem davant de la galeria més longeva d'Espanya i del primer espai artístic permanent de la ciutat. Per les seves sales han passat alguns dels artistes més destacats de la història de l'art català: la vida i obra de Rusiñol, Cases i Clarassó corre en paral·lel a la història de la galeria. Durant dècades, visitar la Sala Parés cada diumenge formà part de tot un ritual setmanal que començava a l'església del Pi i acabava en alguna de les xocolateries del carrer Petritxol. Allà, a més de les exposicions s'hi feien concerts i conferències.

A dia d'avui, és una galeria tan clàssica com contemporània sensible als accents que la connecten amb la tradició i alhora oberta a altres corrents. Actualment, s'hi poden trobar pintors i escultors que treballen la figuració, l'abstracció o artistes que utilitzen altres mitjans com la fotografia o el videoart. Reflex de la voluntat d'unir passat i present fou la remodelació de l'any 1988 a mans dels arquitectes Miquel Espinet i Antoni Ubach, on combinen elements estructurals originals amb afegits d'influència posmoderna. La nova planta superior acollirà anys més tard la Galeria Trama, per on hi van passar artistes com Robert Llimós, Marcos Palazzi o Santi Moix.

Qui és Marcos Cárdenas?

Marcos Cárdenas pinta escenas hiperrealistas utilizando un estilo limpio y depurado que consigue asombrarnos por el detallismo, la profundidad y la vida que desprenden sus obras. Da una gran importancia a la calidad de la luz; ya sea natural o artificial, procedente de un reflejo o un destello. Esta es siempre de una enorme claridad que otorga vivacidad a los colores.

Utiliza una pincelada delicada y sutil, casi imperceptible, con la que consigue captar instantes que parecen congelados en el tiempo. La minuciosidad de su técnica, su sensibilidad y sus cuidadas composiciones consiguen dotar a los objetos retratados, pese a

su cotidianeidad, de una gran dignidad. Esto resulta especialmente evidente en sus bodegones, en los que consigue otorgar a los objetos más humildes de un aura casi sacra.

Marcos Cárdenas
2023
The Pigment Shop
Oli sobre taula
100 x 120 cm

6. Ari Gardiazabal amb Guillem Trius

YellowKorner (c/ Petritxol 8)

Història del comerç

YellowKorner és la mostra de què un treball de fi de carrera pot tenir futur. YellowKorner va ser creat el 2006 per dos amics, Alexandre de Metz i Paul-Antoine Briat, apassionats de la fotografia d'ençà que tenen ús de raó. De la unió d'aquestes dues passions sorgí la idea i ambició de fer accessible a tothom la fotografia artística. Així nasqué YellowKorner, el primer editor de fotografies artístiques. El concepte es basa en una equació molt simple: en lloc d'oferir 10 impressions a 5000 euros, YellowKorner n'edita 1000 a 50 euros. Així, s'incrementa el número d'exemplar, però mantenint alhora la qualitat tant pel que fa a les impressions, els acabats i la selecció dels fotògrafs.

Aquí, hi podeu trobar tan artistes contemporanis joves com fotògrafs cèlebres (Eugène Atget, Man Ray, Jean Dieuzaide, Slim Aarons, Matthieu Ricard, Yann Arthus-Bertrand...) i fins i tot fotògrafs d'època (Kusakabe Kimbei, Nadar, Gimpel...). Totes les fotografies són impressions analògiques realitzades pel laboratori professional Zeinberg. Les edicions es numeren i s'acompanyen sempre d'un certificat d'autenticitat. Totes les fotografies estan disponible en un o diversos formats –Clàssic, Colorful, Gran Format, Format Giant, Collector o Exception– i cada format té una limitació particular –5000, 999, 500, 200, 100 o 50 exemplars–.

Qui és Guillem Trius?

Guillem Trius es va graduar en periodisme a la Facultat de Comunicació Blanquerna i va completar la seva formació amb un Màster en Fotoperiodisme i Fotografia Documental al London College of Communication. Guillem creu i treballa en projectes documentals multimèdia de llarg recorregut. Ha treballat a països com Etiòpia, Uganda, Síria, Níger, Angola, entre d'altres, publicant articles i fotografies a diaris nacionals i internacionals com National Geographic, Revista 5W, Al Jazeera o The Guardian.

El 2016, va rebre una menció d'honor als Tòquio International Photo Awards (Japó) i al Head On Photo Festival (Australia). També va ser finalista als Siena International Photo Awards (Itàlia) pel seu treball a l'Hospital Gambo. Recentment, ha estat premiat als Kolga Tbilisi Photo Awards (Geòrgia) pel seu treball 'Færeyjar' realitzat durant l'any 2018 a les Illes

Fèroe. El 2019 va ser condecorat per la Comissió Europea amb la beca "Sight by Side" per realitzar un projecte als assentaments de refugiats del Sudan del Sud. Ha exposat el seu treball a Espanya, Austràlia, Geòrgia, Itàlia, Bèlgica i el Japó i, des del 2017, és membre de l'agència OAK Stories.

Guillem Trius

Tokyo Sky

2022

impressió sobre paper Hahnemühle

70 x 30 cm

7. Joaquim Conesa amb Joan Fontcuberta

Conesa Papereria (c/ Petritxol 10)

Història del comerç

Hi ha qui entra per ensenyar als seus fills la particular papereria on van comprar les targetes de boda. I és que per a molts, els bons records estan estretament vinculats amb Conesa: els batejos i les comunions, el casament, les noces de plata i les d'or... Una papereria molt especial iniciada fa tres generacions com a distribuïdora de llibres. El 1959, el local es quedà petit, i fou el fill qui agafà el relleu i decidí reconvertir-lo, juntament amb la seva dona, en una botiga d'estampes de sants i rosaris. A poc a poc, començaren també a fer impressions de targetes de visita amb màquines molt manuals i artesanals. Hem d'imaginar un carrer Petritxol encara no comercial, asfaltat i amb voreres perquè hi passessin els cotxes.

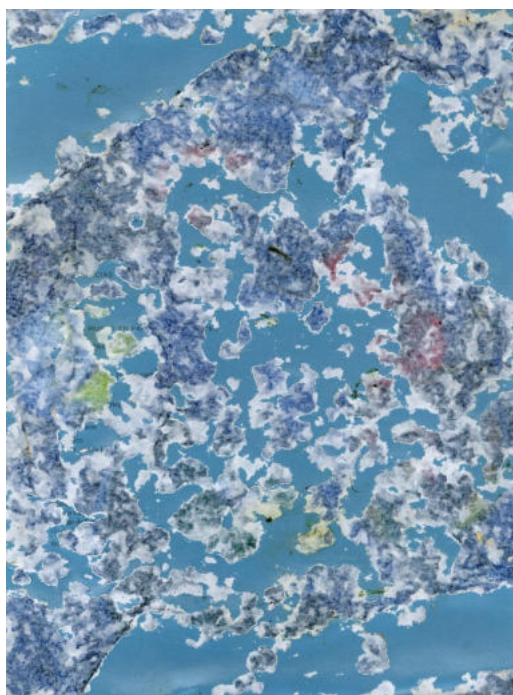
La seva especialitat és el paper i van ser també de les primeres papereries a tenir llibretes i bolis "de fantasia" que anaven més enllà del material d'oficina clàssic. Són també una impremta d'esdeveniments totalment personalitzada. Poden dissenyar i imprimir al teu gust cartes, targetes, etiquetes, flyers, fulletons, catàlegs, sobres, calendaris, factures, receptes, postals, pòsters... Hi trobaràs taules per mirar tranquil·lament els catàlegs i fer la comanda. Aneu-hi aviat perquè alguns dissabtes s'hi formen cues.

Qui és Joan Fontcuberta?

Joan Fontcuberta és un dels fotògrafs catalans amb més projecció internacional. Exerceix també com a teòric de la imatge fotogràfica i com a editor fotogràfic, i ha impulsat la fotografia contemporània a través de nombrosos esdeveniments, jornades i exposicions. Tant els seus treballs teòrics com fotogràfics qüestionen la veritat que se li suposa a les imatges fotogràfiques. La seva producció artística, multifacètica, gira entorn de la versemblança de la imatge i la seva capacitat per representar i suplantar el món real. Li interessa la funció social de la fotografia, l'ús públic de la imatge i la intoxicació de la informació.

D'entre els múltiples premis rebuts, destaca el prestigiós Premi Internacional de Fotografia Hasselblad l'any 2013. La seva obra es troba en col·leccions destacades com el MoMA de

Nova York, el Metropolitan Museum of Art de Nova York, The Art Institute de Chicago, el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía de Madrid, el Centre Pompidou de París, el FNAC de París i el MACBA de Barcelona, entre d'altres.

Joan Fontcuberta

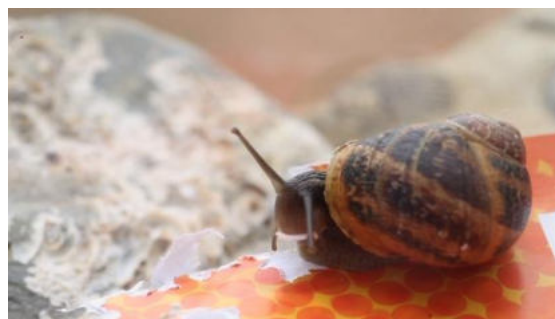
Gastropoda #XVI

2013

Impressió digital giclée sobre paper

Hahnemühle

100 x 75 cm

Joan Fontcuberta

Cargolarium

2013

Vídeo monocanal

7' 44"

Gastrópoda és una sèrie constituïda a través de l'acumulació d'imatges impreses, la gran majoria sent targetes postals rebudes per l'artista com a invitacions a exposicions d'art, que s'han anat acumulant a la bústia com si es tractessin de correus spam impresos. Per fer aquesta sèrie l'artista s'ha servit de l'acció corrosiva dels cargols (pertanyents a la classe gastròpoda) sobre les targetes acumulades i així poder transformar-ne la superfície.

Amb Gastrópoda Fontcuberta aborda el procés de transformació i degradació d'imatges icòniques. D'aquesta manera, l'artista descobreix un poder afegit a les imatges representades trobant una reflexió a través d'aquesta acció natural que es bifurca en tres direccions: una sobre l'autoria de l'obra, l'altra sobre el treball en producció a l'art contemporani, i una tercera, que fa referència a la sobresaturació actual de la imatge.

8. Carles Verdaguer amb Jaime Serra

Fly Shop Salmon 2000 (c/ Petritxol 12)

Història del comerç

Salmon 2000 és una empresa especialitzada en l'organització de viatges de pesca mosca i caça on tot està estudiat perquè puguis relaxar-te i concentrar-te únicament en gaudir de la teva afició preferida, en qualsevol de les millors destinacions de tot el món. Una acurada selecció dels autèntics paradisos de caça i pesca que encara queden a comptats llocs del planeta, i que temporada rere temporada, ens esforcem a revisar amb cura per poder oferir-los sempre amb la millor relació qualitat-preu.

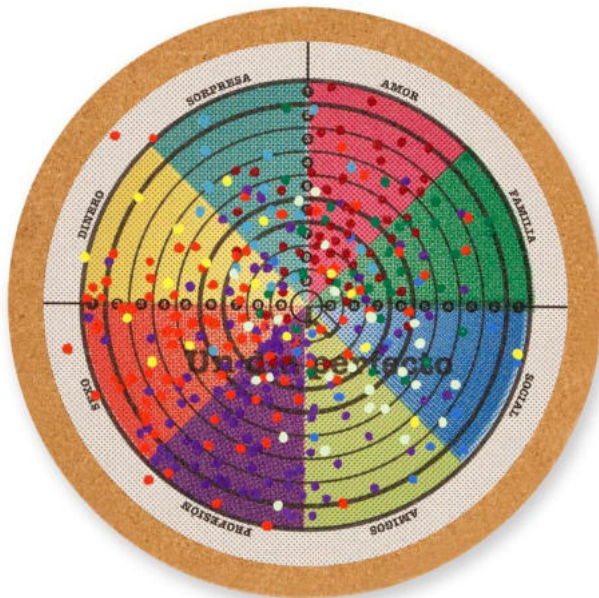
Una altra línia de negoci i seguint la tradició del Carrer Petritxol de Barcelona a l'hivern als baixos del local sorgeix una sorprenent i tradicional botiga de Nadal amb grans productes nadalencs amb marques com Lemax o My Village o Luville.

Qui és Jaime Serra?

Sempre vaig voler dedicar-me a la poesia com a oposició a la burocràcia, perquè a la vida o et dediques a la poesia o a la burocràcia i, per a mi, la burocràcia és la mort. Però és un patir. I és a partir d'aquesta idea quan arribo al periodisme. Jo en aquell moment feia il·lustracions per a agències de publicitat i per a premsa, llavors encara no hi havia Internet i havies d'anar a cada lloc amb els dibuixos. En una d'aquestes trobades, l'any 1986, en un diari em van preguntar si no coneixia a ningú que pogués fer infografies. Jo no tenia ni idea que és el que buscaven, però ells tampoc.

La infografia s'estava començant a construir just en aquell moment. A finals dels vuitanta havien sortit els Macs i l'USA Today acabava de treure el seu diari, que va ser un punt d'inflexió en el camp de les infografies. Allà a la redacció vaig veure un Mac i vaig dir que jo era la persona que necessitaven, potser perquè no hi havia ningú més, em van donar la feina. Aquí és on vaig descobrir el periodisme, que anava molt amb la meua manera de ser: al matí comences una cosa i al vespre ja està acabada. I així és com em vaig trobar amb els començaments d'un ofici que no existia: la infografia. Avui en dia, la infografia, anomenada

ara “disseny de la informació” està en el seu moment daurat, la visualització de dades, el Big Data és el futur. Un dels problemes que tenen ara les grans empreses que recol·lecten dades és que en tenen tantes que no les poden visualitzar. I aquí la infografia és clau.

Jaime Serra

Ni un día perfecto

2019

serigrafia i acrílic sobre suro

80 x 80 x 3,5 cm

Es va dissenyar una diana amb la superfície distribuïda en vuit porcions de la mateixa dimensió però amb colors clarament diferenciats. A cada porció se li va atorgar un enunciat. Sota els vuit enunciats, la diana hauria de contenir tots els desitjos futurs.

Durant tots els matins de l'any 2014 -a excepció dels dies 18, 19 i 20 de juny- i després de demanar mentalment un desig, llançava un dard des d'una distància d'1,5 metres intentant encertarlo a la zona corresponent. En extreure el dard tacava amb el color del desig demanat el lloc on havia impactat.

Els desitjos aconseguits es visualitzen menys que els que romanen com a desig. Encertar al centre, on conflueixen tots els desitjos, pronostica un dia perfecte. El risc d'apuntar a un 'dia perfecte' consisteix que les possibilitats que el dard acabi en una porció no desitjada és més gran que als marges de la diana.

9. Mònica González amb Rosa Tharrats

Up Headwear (c/Petritxol 13)

Història del comerç

Ja no estem a l'edat d'or de la barreteria, és a dir els anys 40, 50, 60, però els aficionats als barrets encara existeixen i en gran nombre. Apreciats per estrelles mundials com Pharrell Williams, Johnny Depp, Leonardo DiCaprio o Kate Moss, el barret se segueix emportant. Els artesans del barret s'han hagut d'adaptar a l'època amb productes més moderns.

Així és Up Headwear, que a més dels barrets, les gorres i les boines clàssiques, proposa obres d'art més modernes, d'estil americà o formes diverses de gorres. No calia res més per atraure una clientela recelosa del seu look. Els coneixedors podran trobar marques de referència en aquest món com: Stetson, Borsalino, Bailey, Goorin Bros, New Era, Elosegui, Aussi, Barts, Buff, Laulhere, Grace by Tokyo, Fernández & Roche.

Qui és Rosa Tharrats?

Rosa Tharrats investiga sobre determinats patrons de la natura de manera intuïtiva a través de tota mena de materials naturals o artificials. Fa especial èmfasi en les relacions orgàniques que aquests estableixen amb nosaltres i la interacció entre allò mineral, allò vegetal i allò industrial. A partir d'un arxiu compost per objectes familiars, teixits, peces de roba i elements recollits al seu entorn, sorgeixen una sèrie de narracions sensorials que articulen connexions i contrastos entre allò vaporós i allò salvatge, allò visible i allò invisible.

Al llarg de la seva carrera ha col·laborat amb artistes com Albert Serra, Jordi Colomer o Donna Huanca i ha exposat de manera individual a la Galeria Ehrhardt Flórez (2022); Museu de L'Empordà, Figueres (2020), la Galeria Bombon Projects, Fonteta (2020), o la Galeria Cadaqués, Cadaqués, (2015). També ha participat en exposicions col·lectives com 'Apunts per a un incendi dels ulls', Panorama 21, MACBA, Barcelona, 2021-22, 'En un altre temps anaves molt elegant', Galeria Heinrich Ehrhardt, 2021; 'A Joseph Beuys', Galeria Cadaqués, Cadaqués (2016) o 'I escolto els teus passos venir', Galeria Heinrich Ehrhardt, Madrid (2018).

Rosa Tharrats

La trama turca II

2019

Pancarta electoral, drap de vellut i gasa esquinçada

140 x 94 cm

10. Mari Carmen Márquez amb Núria Güell

Joieria Petritxol (c/ Petritxol 16)

Història del comerç

Des del primer moment que van tenir-ho clar. Volien mantenir un estil de joieria basat en l'artesania amb peces pensades per a cada client, lluny d'alguns corrents que aposten per peces de marca i/o prefabricades molt estandarditzades. Són peces singulars i específiques per a cada client en una ferma aposta per la qualitat i el disseny personalitzats i avantguardistes. Per això, darrere de cada joia hi ha una història personal plena d'emocions i sentiments que es converteix en record perenne dels moments més importants.

Treballen amb els joiers més professionals i amb una herència de tècniques tradicionals, evitant el disseny i les impressions 3D, uns oficis que estan desapareixent davant d'unes noves formes de treballar molt més industrialitzades, amb joies prefabricades amb un motlle i realitzades amb materials sintètics creats al laboratori.

Qui és Núria Güell?

Núria Güell (Vidreres, 1981) aborda en els seus treballs els límits de la legalitat i analitza la pràctica de les institucions que ens governen. El flirteig amb els poders establerts o els privilegis del món de l'art són alguns dels aspectes en què basa les seves operacions artístiques, que desenvolupa com a tàctiques que pretenen canviar les relacions de poder instaurades.

L'obra de Núria Güell es vincula a l'àmbit social, polític i econòmic expandint els límits convencionals de la Galeria d'Art i el Museu per acostar-se a l'espai de la vida diària. La seva obra qüestiona els límits de l'ètica i la legalitat, analitzant el funcionament de les institucions, així com els sistemes i dispositius de control que condicionen el quotidià, principalment alterant el seu funcionament.

La seva metodologia artística es basa en subvertir el paper de les institucions, utilitzant els privilegis del món de l'art, així com de la seva condició com a artista catalana, espanyola i europea, per produir una sèrie de tàctiques que alteren les relacions de poder. El seu estudi de l'antropologia social i la seva aposta per la participació col·lectiva es converteix en resistència biopolítica. La seva metodologia de treball consisteix en curtcircuitar la llei i aplicar-la de forma inversa. En fer-ho, Güell desarticula els seus mecanismes unidireccionals i revela els procediments antiètics del poder hegemònic.

Núria Güell

Obsequi de cortesia

2019

ADN liofilitzat de semental de burro català i certificat d'autenticitat de pura raça

Vaig obsequiar la màxima autoritat del govern de la ciutat de Girona amb una càpsula que contenia ADN liofilitzat de semental de ruc català. Vaig lliurar aquesta càpsula acompanyada del certificat d'autenticitat de pura raça, avalat pel Ministeri de Defensa de l'Estat espanyol, que va ser l'òrgan públic que em va vendre la dosi de semen de què vaig extreure l'ADN.

Per qüestions de protocol, els regals als dirigents polítics han de ser declarats públicament i passen a ser patrimoni de la ciutadania. A la ciutat de Girona, aquests presents són inventariats pel Museu d'Història i s'hi inclouen, s'exposin o no, a la seva col·lecció.

11. Carles Tubella i Àlex Riu amb Gino Rubert

Accent Created Diamonds (c/ Petritxol 17)

Història del comerç

Accent Created Diamonds, establiment pioner a Espanya, i un dels primers a Europa dedicats en exclusiva a la venda de joieria amb diamants creats al laboratori, acaba de celebrar el seu primer any. Fundada pel reusenc Carles Tubella i el lleidatà Àlex Riu, dos amics que van decidir emprendre aquesta aventura després de quedar fascinats (a l'uníson) pels diamants sintètics que van descobrir en una trobada de joiers a Munic. Creats artificialment per l'home, però imitant a la perfecció el cicle geològic natural, tant és així que a ull nu és impossible diferenciar uns dels altres, ja que són idèntics en composició química i propietats físiques.

Els dos socis són molt coneguts dins el sector pel seu compromís gremial i l'extensa tasca al Col·legi de Catalunya, al JORGC (Col·legi Oficial de Joiers, d'Orfebres, de Rellotgers i de Gemmòlegs de Catalunya). Àlex n'és actualment el seu president, i el Carles el seu vicepresident tercer.

Qui és Gino Rubert?

Sóc un artista que comença a entrar ja a una zona d'artista gran, de mitja carrera una mica gran que per fortuna ha aconseguit anar sobrevivint de la seva pintura, que és una cosa rara. Em sento molt afortunat. Sempre he intentat que sigui una feina que agradi, que entri pels ulls i que tothom entengui, que sigui accessible i que sigui bonica, coses que a vegades els artistes no tenim en compte, a vegades fem una feina que sembla només per a les institucions o per a que interessi a certs comissaris o directores de museus. Jo, a diferència d'altres artistes, he viscut sempre del col·leccionisme i no de les institucions, el qual a Barcelona és poc usual. Ha sigut en part gràcies a la relació amb col·leccionistes particulars que fa anys que em segueixen i m'han anat comprant, d'aquí o internacionals.

Gino Rubert

Diamonds Are a Girl's Best Friend

2023

mixta sobre tela i llum LED

48 x 55 cm

12. Judit Levrero amb Perico Pastor

Atelier de Ballerinas (c/ Petritxol 18)

Història del comerç

Van néixer a Barcelona el 2020 amb la idea molt clara de ser distribuïdor oficial de calçat de qualitat, trobant i oferint diferents marques locals amb seu a Catalunya, Espanya. Ràpidament ens convertim en distribuïdors de marques com Kokua i Plansnook. El 2021, van començar a fabricar les pròpies Ballerines i accessoris, passant a ser una marca pròpia amb una missió molt clara: mostrar la comoditat, versatilitat i colorit.

Els agrada cuidar i mimar tots els clients, oferint-los la màgia de l'artesanal i familiar.

Qui és Perico Pastor?

L'obra de l'artista Perico Pastor, és d'un lirisme plàstic absolut connectat majoritàriament a temàtiques quotidianes i al tractament del cos humà, principalment el femení. L'artista ha exposat en molts països dels diferents continents, recollint un munt d'adeptes entre tota aquella gent que no busca en l'art la fidelitat a una doctrina, sinó l'espontaneïtat d'uns sentiments.

A finals dels setanta es traslladà a Nova York, durant la dotzena d'anys que hi visqué publicà les seves il·lustracions a Harper's, a Village Voice, Vogue, i sobretot a The New York Times. El 1980 exposà per primera vegada, en el Cornelia Street Cafe, i el 1983 exposa per primera vegada a la fira Estampa de Madrid. Des de llavors fins a 1989, compaginà il·lustració i pintura entre Nova York i Barcelona. Exposà a Barcelona, Madrid, Granada, Hong Kong, París, Nova York, Tòquio, Sag Harbor i Miami. El 1993 li va ser atorgada la Medalla Morera de l'Ajuntament de Lleida pel conjunt de la seva obra; el 1997 rep el premi especial del COE a la Biennal de l'Esport a les Belles Arts.

Actualment, es dedica plenament a la pintura alhora que col·labora amb diferents mitjans de comunicació i imparteix docència a Nova York. La seva obra es troba en algunes de les milles col·leccions públiques i privades arreu del món.

Perico Pastor

Paso 07

2017

tinta xinesa sobre paper
marouflé

27 x 75 cm

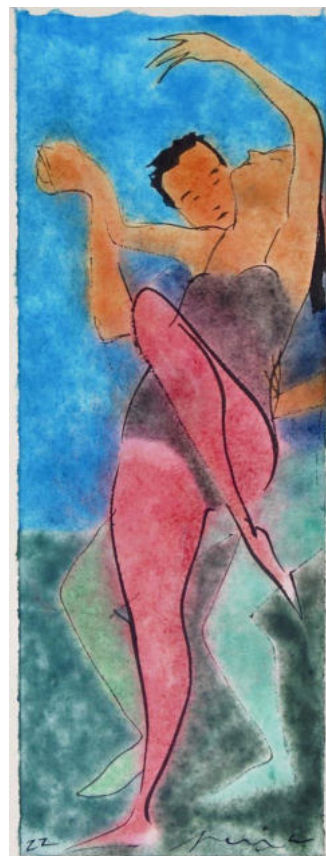
Perico Pastor

Quiebro

2017

Aquarel·la sobre paper
marouflé

65 x 17 cm

Perico Pastor

Deux

2022

Aquarel·la sobre paper
marouflé

66 x 25 cm

13. M. Jesús Lorés amb Lara Fluxà

Fargas Xocolateria (c/ del Pi 16)

Història del comerç

La història es remunta a l'any 1827, quan el primer propietari anava casa per casa venent i preparant la xocolata. Es va establir al carrer del Pi a la cantonada amb Plaça Cucurulla, on va romandre la xocolateria fins a l'any 2016. Si passeu per allà, encara hi trobareu unes plaques que ens ho recorden. El nou local, uns metres més avall de l'emplaçament original, al mateix edifici neoclàssic, el Palau Castell de Pons, ha integrat la fusteria exterior i conserva part del mobiliari existent del segle XIX. La joia és l'antic molí de pedra, de qui diuen que és el molí encara en actiu més antic de Catalunya.

Avui en dia, Fargas continua amb una elaboració de bombons i xocolata pròpia i artesanal. Aquí encara podeu veure (i olorar) l'elaboració de la tradicional "xocolata a la Pedra", una recepta que ha passat de generació en generació mantenint-se fidel a l'original. Actualment, s'hi fan una cinquantena de varietats de bombons i altres delícies de xocolata. Les trufes, els bombons, els torrons de Nadal i les mones de Pasqua s'elaboren sempre de manera artesanal a l'obrador ubicat actualment a Galeries Maldà, al mateix carrer del Pi.

Qui és Lara Fluxà?

Lara Fluxà ha estat seleccionada per l'Institut Ramon Llull per representar Catalunya a la Biennal de Venècia el 2022 amb l'exposició "Llim", comissariada per Oriol Fontdevila. Ha rebut el Premi ACCA de la Crítica d'Art 2018 a millor Projecte Artístic per "VERNI", Premi Fundació Felícia Fuster, Premi Vila de Santanyí d'Arts Visuals i Premi Ciutat d'Inca. Té obra en les col·leccions del MACBA, FRAC Museu d'Art Contemporani de Còrsega, Es Baluard Museu (Palma), Ajuntament de Palma, Consell de Mallorca, Ajuntament d'Inca i l'Ajuntament de Santanyí.

Lara Fluxà es pregunta sovint sobre l'acció de mesurar com a estratègia vàlida per afrontar el que, en realitat, és incert. Per això modifica i altera instruments i processos de

mesurament per amplificar-ne les possibilitats i generar nous resultats. Fluxà treballa la percepció de l'invisible a partir de materials transparents com l'aigua i el vidre i d'altres de més.

Lara Fluxà

Daa

2023

Vidre, aigua i ginebra

37 x 19 x 16 cm

14. Rossana de la Riva amb Jacint Todó

Rossana de la Riva (c/ del Pi 8)

Història del comerç

A Rosanna de la Riva la joieria artesanal de Barcelona té un estil propi. Un estil que combina experiència i tradició familiar amb el disseny innovador de Barcelona, tan característic de la Ciutat Comtal. La nostra tradició familiar al sector es remunta a l'any 1898. El fet que els apassioni tant la seva feina i la seva fixació per la millora ens ha empès a una constant adaptació i creixement. Això es tradueix en la configuració actual del negoci i l'existència de quatre botigues pròpies a Barcelona (dues botigues al Gòtic, una botiga al Barri del Born i una botiga a l'Eixample).

Creem col·leccions de bijuteria amb materials que provenen de diferents països d'Europa, materials xde qualitat i antial·lèrgics. Coneixen els materials en profunditat, per la qual cosa sempre trobem la millor manera de fer-los servir perquè el resultat de la joia sigui el més òptim. A través dels anys han aconseguit que la nostra joieria artesanal de Barcelona tingui una gran acceptació tant a nivell local com amb el públic estranger.

Qui és Jacint Todó?

Es considera autodidacta. L'any 1970, va exposar per primera vegada al Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i Balears, on va ser sel·leccionat per al IX Premi Internacional de Dibuix Joan Miró. Des de llavors, ha exposat una vintena de vegades, tant en exhibicions individuals com en col·lectives. Ha fet diversos murals i també obra gràfica. L'any 1997 va entrar en contacte amb l'estudi d'arquitectura Enric Miralles i Benedetta Tagliabue amb qui col·labora en projectes d'edificis públics i obres per la via pública. Per exemple, va col·laborar en el disseny de la font del bacallà situada a la part posterior del mercat de Santa Caterina de Barcelona i les parets amb ceràmica de les escales que baixen a l'aparcament.

Algunes de les seves obres pertanyen a col·leccions institucionals com el Fons d'art contemporani del Consell de Mallorca o el fons del Banc de Sabadell.

Jacint Todó

Distreta llum en l'encís del buit a vessar

2023

Collage i tècnica mixta sobre paper Arches

80 x 60 cm

15. Asha Punjabi amb Laia Noal

Vamvaki (c/ del Pi 6)

Història del comerç

Vamvaki és cotó en grec. I, com el nom indica, allà hi trobaràs samarretes 100% cotó, perquè la filosofia de Vamvaki és oferir comoditat, qualitat i confort aportant nous dissenys exclusius i originals. Tant les samarretes, com les bosses i les dessuadores estan dissenyades i estampades a Espanya. Són peces per a portar durant tot l'any.

¿Qui és Laia Noal?

L'obra de Laia Noal gira al voltant de la investigació de la nostra relació amb la natura, centrant-se en la construcció que fem del paisatge i el diàleg que establim amb l'entorn.

De quina manera els intervenim i hi incidim constantment, generant així unes tensions entre allò que considerem natural i allò que cataloguem com artificial. L'interessa especialment com aquestes tensions condicionen la manera en què els nostres cossos es relacionen amb altres cossos i amb l'espai. I de quina manera en un món hiperconnectat i hipercomunicat que es mou a tota velocitat cap a l'artificialitat en tots els camps, aquests elements s'expandeixen donant lloc a noves relacions i comportaments.

La fragilitat, la vulnerabilitat, la resistència, l'adaptabilitat, l'equilibri, l'inefable, les divisions, les esquerdes, els elements binaris i complementaris són constants en la seva obra. Treballant de manera multidisciplinar, a través de diferents llenguatges plàstics entre els quals es troben l'escultura, la pintura, les instal·lacions, l'art sonor, el dibuix i la fotografia Noal va dibuixant i entreteixint obres que reflexionen al voltant d'aquestes idees.

Laia Noal

Inversion

2022

Instal·lació. Plàstic, aigua, resina de polièster i art sonor

100 x 100 x 50 cm

Des del pensament occidental, percebem el món a partir de la dualitat i la contraposició dels elements i en relació a això, entenem que hi ha una oposició espacial: dalt/baix. En aquesta instal·lació plantejo un joc d'inversió i correspondències en què les muntanyes esdevenen el fons marí al presentar-se invertides i viceversa. Un joc d'oposats que són complementaris: dalt/baix, buit/ple, transparent/opac, sòlid/líquid. Un joc d'il·lusions que pot generar incertesa i desconcert, també present en la peça sonora que forma part de la instal·lació. La realitat observada des d'una altra mirada, partint de que tota idea o concepte no és més que una convenció, una il·lusió, que es pot transformar.

16. Ferran Jornet amb Lluís Lleó

Casa Jornet (c/ de la Palla 8)

Història del comerç

Qui és Lluís Lleó?

Lluís Lleó (Barcelona, 1961) és un pintor i escultor amb una extensa carrera internacional. En les seves obres, sovint en paper, domina la geometria i el minimalisme amb formes gairebé orgàniques. L'oli, l'aquarel·la i la cera són característiques de la seva pintura des del començament de la dècada dels noranta, en unes obres en les quals domina la geometria amb formes gairebé orgàniques. Arriba a concebre la pintura dins una nova tridimensionalitat en incloure objectes en la tela, una concepció que es pot relacionar amb el seu treball en l'àmbit del gravat, al mateix temps que desenvolupa una de les tècniques més antigues que el lliguen a la tradició del romànic català, la pintura al fresc, que vincula la pintura amb l'arquitectura.

L'any 2017, instal·là una sèrie d'escultures formada per cinc blocs de pedra pintada de gairebé quatre metres d'alçada a Park Avenue de Nova York amb el títol Morpho's Nest in a Cadmium House, entre el carrer 52 i el 56 de Manhattan. L'any 2018, instal·là aquestes escultures davant l'entrada principal dels jardins de Pedralbes de Barcelona.

Ha exposat a la Galeria Carles Taché de Barcelona, la Sala Pelaires de Palma, la Galeria Alfredo Viñas de Màlaga i el Kingsborough Community College de Nova York, entre molts altres. Destacades col·leccions nacionals i internacionals tenen obra seva: el Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía (Madrid), la Fundació "la Caixa", el Museo de Arte Contemporáneo Sofía Imber (Caracas) i el Nagoya Art Museum (Nagoya, Japó).

Lluís Lleó

Poet

2023

fusta, cera, paper i pedra

78 x 46 x 20 cms

17. Olga de Sandoval amb Jaime Pitarch

Antiguitats Olga de Sandoval (c/ Banys Nous 21)

Història del comerç

Diuen que l'estoc d'un antiquari són les seves equivocacions i que un antiquari és aquell qui comença amb 1.000€ i una cadira i acaba amb 1.000 cadires i un euro. Potser per això, l'Olga no es queda mai res del que passa per la botiga. La història d'aquest antiquari comença fora de Barcelona, a Santes Creus. Fou la mare de l'Olga qui inicià el projecte i qui, al quedar-se vídua va decidí continuar el negoci a la ciutat comtal, en el que llavors era considerat com el barri dels antiquaris –n'hi havia uns setanta–. Al jubilar-se, als anys noranta, Olga agafà les regnes del negoci familiar.

Actualment, és un antiquari on trobem singulars peces per a tots els públics, joves i grans: des d'una tassa de 20€ fins a una exclusiva peça del segle XV. El que els hi agrada és sobretot ser propers amb el client, tant amb els més joves que s'enduen una petita peça com els grans compradors. Pel que fa els turistes, no són el públic principal, tot i que ajuden, però el client principal és eminentment local.

Qui és Jaime Pitarch?

Jaime Pitarch viu i treballa a Barcelona. El 1993 va rebre una llicenciatura en Belles Arts pel Chelsea College of Art, Londres, i el 1995 va obtenir un Màster pel Royal College of Art de Londres.

"En el sentit més ampli, el meu treball té a veure amb la incapacitat de l'ésser humà per identificar-se en les estructures que ha anat creant. El sentiment de pèrdua o d'inadequació davant d'aquestes estructures (anomenem-les cultura, entorn, parella, societat o altres) mou l'home interpretar el món i interpretar-se a si mateix de manera constant i intuïtiva per intentar inserir-s'hi. Aquest acte fútil modifica la destinació de les persones. Contemplo aquest acte com un fet de gran bellesa.

Jaime Pitarch

Ascensió aerostàtica sobre fons infinit

2023

Instal·lació dinàmica al voltant d'una estàtua incompleta de Sant Pere. Globus, heli i fons infinit.

18. Paula Schroeder Darnes amb Pedro Torres

Restaurant Immersió (c/ de la Palla 13)

Història del comerç

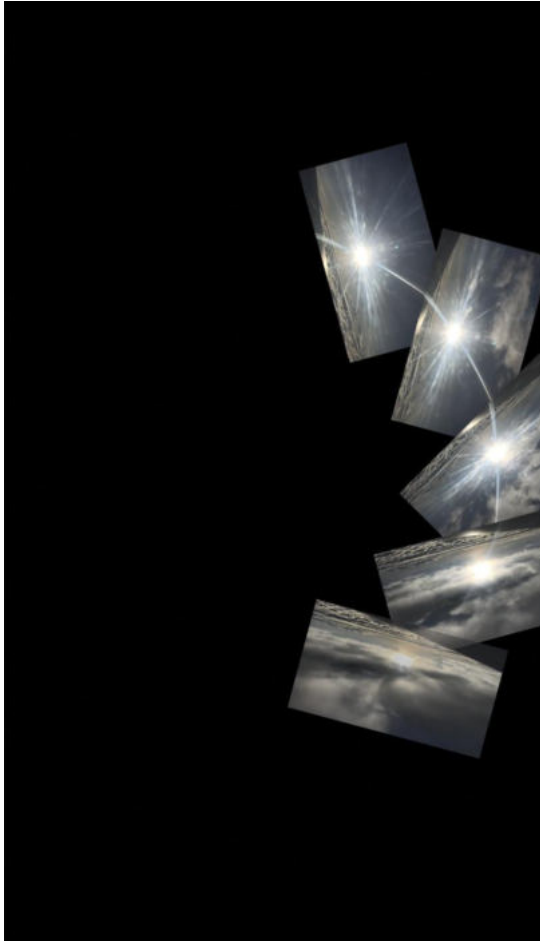
Un restaurant completament redissenyat i renovat el 2022 amb una decoració refinada, elegant i moderna de línies netes que convida a descobrir una fusió mediterrània entre tapes clàssiques i una cuina gastronòmica colorista, saborosa amb productes frescos de temporada. Experiències i viatges gastronòmics immersius, música en viu, sopars privats i de negocis. Una sala a la planta alta amb vista a un dels carrers de vianants que porten cap a la catedral, un saló bar a la planta de baix i una sala privada amb projeccions per a la realització de degustacions de gastronomia immersiva. El colorit saló és perfecte per a un dinar amb amics, família i també per a dinars de negocis i dinars o sopars privats.

És una oda a aquesta ciutat cosmopolita, alegre, festiva i acollidora, on cada moment és únic i proporciona experiències d'immersió inoblidables. El seu objectiu és oferir un entorn ple de experiències visuals i sensorials. Experiències on podran fer àpats d'empresa, reunions privades, festes, podràs moure't al mig de llocs a través de diferents projeccions transportades a una altra dimensió mitjançant sons, sensacions i moviments. Mentre les projeccions audiovisuals omplen la sala d'imatges immersives, els descobriments gastronòmics delectaran el teu paladar per estimular el sentit del gust.

Qui és Pedro Torres?

Pedro Torres (Brasil, 1982) és artista visual i la seva pràctica artística se centra en temes relacionats amb els conceptes de temps, distància, memòria, llenguatge i imatge, utilitzant una varietat de mitjans en el desenvolupament de les seves obres i projectes de recerca. Li interessa treballar aquests temes de forma combinada i subjectiva, on allò estètic i el concepte s'equilibren. La imatge, entesa àmpliament, està sempre present com a

mecanisme, eina i concepte sobre el qual vertebra i qüestiona certs eixos, com, per exemple, la relació entre la formació de la memòria i les imatges, la imatge amb relació a la història (temps , anacronisme) ia la narrativa (llenguatge) o la imatge apropiada i descontextualitzada. Temes, teories i aproximacions científics també hi són molt presents, així com la necessitat d'explorar diferents mitjans i processos i investigar de manera metodològica, intuïtiva i poètica.

Pedro Torres

No One Under Noon

2019

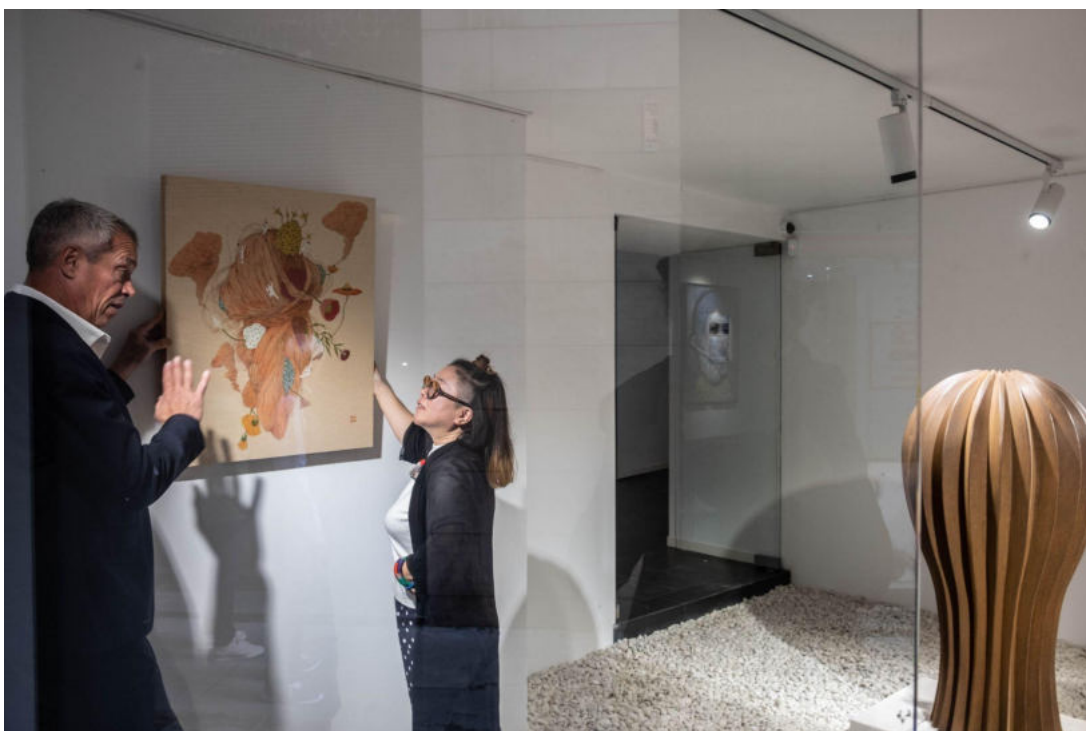
HD 12'00" (loop), color, sense so

Projecció vertical

Un llamp de sol captat per la càmera d'un iPhone, sobrevolant la línia de l'Equador. Multiplicat el quadre del vídeo i posat en moviment repetit i escalonat, s'aconsegueix un cercle complet que es forma i es desapareix (per tornar a formar-se indefinidament). No One Under Noon fa referència al temps, la circularitat, la no-existència d'una ombra quan ets a l'equador sota el sol del migdia. Aquesta no existència (existent) es relaciona amb aspectes de la (hiper)visibilitat/visualitat de la nostra societat contemporània. El sol, com a font d'energia per a la nostra existència, també ho pot ser per a la nostra destrucció (no existència, no ombra). De la mateixa manera que ho necessitem per veure, ens pot encegar i abraçar. Un delicat equilibri existencial.

19. Bert Van Zetten amb Mari Ito

Villa del Arte (c/ de la Palla 10)

Història del comerç

Bert van Zetten, Marcel i Jutta Huisman van fundar Villa del Arte Galleries a Barcelona l'any 1999. El seu compromís i passió per l'art combinats, juntament amb un enfocament únic i la voluntat d'exposar emergents al costat d'artistes consolidats, han contribuït a un a excepcional i en constant canvi col·lecció de pintura, fotografia, escultura... Villa del Arte representa més de 40 artistes nacionals i internacionals exposats entre quatre galeries emblemàtiques de Barcelona i Amsterdam. A més d'organitzar exposicions individuals i col·lectives, Villa del Arte també col·labora amb altres institucions culturals i museus, i participa regularment en fires internacionals d'art de renom.

Qui és Mari Ito?

Mari Ito va néixer a Tòquio, Japó l'any 1980. Es va especialitzar en Nihonga, pintura d'estil japonès feta amb pràctiques, tècniques i materials tradicionals. Es va traslladar a Barcelona, Espanya l'any 2006. Des de llavors s'ha establert aquí i amb Nihonga com a base ha desenvolupat diverses obres escultòriques i en 2D.

Amb el seu motiu centrat en les seves experiències infantils, colors forts i línies sensibles però sofisticades creen obres úniques més enllà de la pintura tradicional japonesa, obrint una imatge única del món.

Perseguint el tema universal de les llavors del desig humà, amb la seva barreja de felicitat, dolor i ira, i en particular a través de la imatge recurrent de flors amb cares, revela el seu enfocament distintiu, que també està ple d'humor.

Mari Ito

ITOMARISMO

2023

Instal·lació *site specific* + Performance

20. José Juan Pérez-Solero amb Miguel Rasero

Fortune Cat (c/ de la Palla 33)

Història del comerç

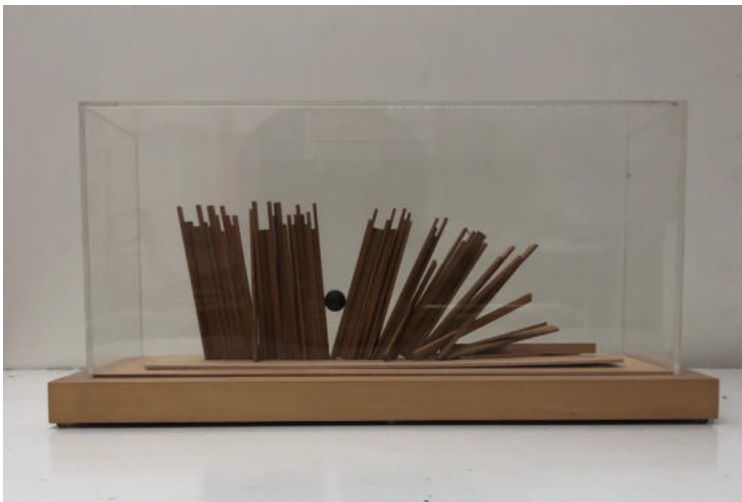
Explica una preciosa llegenda que durant el segle XVII (l'era Edo), a l'època dels senyors feudals, existia a Tòquio un temple que tenia seriosos problemes econòmics i estava semidestruït. El sacerdot que vivia al temple era molt pobre i compartia el poc menjar que tenia amb la seva gata de nom Tama. Un dia un senyor feudal de gran fortuna va ser sorprès per una tempesta mentre caçava i es va refugiar sota un gran arbre que era a prop del temple. Mentre esperava que amainés la tempesta, l'home va veure que una gata de color blanc, negre i marró li feia senyals amb la pota convidant-lo a entrar al temple. En el moment en què va deixar l'arbre on es refugiava, i es va acostar per veure de prop una gata tan singular, va caure un llamp sobre l'arbre que li havia aixoplugat. Tama li havia salvat la vida. Agraït amb la gata, l'home ric es va fer amic del sacerdot, va finançar totes les reparacions del temple i aquest va prosperar, de manera que el sacerdot i el seu gat mai no van tornar a passar gana.

Des de llavors, es diu que un Maneki Neko al lloc de treball oa casa teva atrau la bona sort i la fortuna. El poderós significat darrere del color de cada Fortune Cat Depenent del seu color, el gat de la fortuna Fortune Cat simbolitza sort i fortuna en diferents àmbits de la vida: amor, pau, èxit als negocis, autoconfiança, salut, puresa...

Qui és Miguel Rasero?

Miguel Rasero treballa indistintament el llenguatge de la pintura i l'escultura. Del seu treball pictòric destaca l'ús de la tècnica del collage, a base de cartrons i papers pintats i trobats gràcies als quals desenvolupa una tècnica híbrida de gran riquesa plàstica. Amb aquest mètode ha treballat especialment el bodegó, gènere que ha permès a l'artista desenvolupar un llenguatge depurat i concret que ha extrapolat també al paisatge i a la reinterpretació de diferents obres, artistes o moments de la història de l'art. Ha homenatjat obres del barroc espanyol, però també d'artistes de les avantguardes, com Cézanne, Braque, Gris o Picasso, els quals li han servit com a fil conceptual per a algunes de les seves creacions.

Compta amb una llarga trajectòria d'exposicions a Espanya, participa habitualment a fires rellevants i exposicions nacionals, però també a ciutats com Brussel·les, Nova York, Londres i Florència. Mostra la seva obra a la Galeria Trama i la Sala Parés des de 1995.

Miguel Rasero

Maqueta per a escultura de ferro. Judici Final

2001

Fusta

57 x 22 x 27cm